

Sonet o tobě a o starých slovech

Tak jako ty miluji stará slova,
jichž vůně zhasly vinou prošlých časů.
Jsou-li to navíc slova básníková,
chybí jen vlas – a užuž chápu krásu!

Ale ten vlas..., tím obtočíš mě ty,
když víc než štásten vnořen jsem v tvém klíně,
když vnímám všech tvých svalů podněty,
drobné jak stopy mžení na hladině

tajemných jezer, líných lučních říček
i zase spádných horských ručeju,
v nichž utonul Popelčín pantoflíček.

Pak, miláčku můj, vždycky okřeju,
a zatímco v souzvuku s tebou dýchám,
cítím, jak noc se snáší k ztichlým líchám.

Sonet o tobě a o našem milování

Neostýchám se děkovat ti, drahá,
za důvěru a za tvá objetí.
Kolem nás nikdo nemá ponětí,
jaké to je, když ležíš se mnou nahá

a když tvým tělem běží prudké vlny
závratných příbojů i teskných odlivů,
když skláním se v upřímném obdivu
před růží, která neví, co jsou trny.

Za oči dokořán, za oči zavřené,
za bílou kůži hladší sametu,
za něhu, když se bouře přežene

a hned se znovu chystá k rozletu,
za nevýslovně slastné okamžiky
rád šeptám, volám, píšu ti své díky.

Sonet s vážnou prosbou

Můj hřbitov v Pohoří má v každém rohu lípu
a na těch lípách bzučí v červnu včely.
Jako by se i hroby rozezněly
a mrtví by si vyšli na besedu.

Radují se, co bude letos medu,
a kdo měl život sladší nežli jiný,
vynahradí teď marné laskominy
tomu, co ještě mlád se zabil v džípu.

Takový mír a pohoda tu vane.
Co bylo, bylo, co se stalo, stalo,
hlína to srovnala. A všude plno květů.

Přesto zde klekám k vážné prosbě, Pane:
Jednou sem jistě přijdu natrvalo,
leč dokud miluji, nech na pospas mě světu.

Sonet o pokorném štěstí a s ozvěnou

Chvilé, kdy píšu, kdy mi jazyk podá
ta správná slova a ty pravé rýmy,
nemůže zničit žádná nepohoda.
Cítím se v říši hlásek mezi svými.

Na staré hrušce tiše šustí listí,
kosice míří k hnízdu krmit mladé,
a můj kout světa stranou nenávisť
trápí jen lítost, že tak není všade.

A k tomu ty, má lásko usměvavá,
ať už jsi blízko nebo vzdálená,
jsi v každém snu, jenž se mi v noci zdává,

a tvého hlasu zněla ozvěna
odměnou nese jako motýl v letu
milostnou píseň hranou na spinetu.